

Република Србија
ТУЖИЛАШТВО
ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
КТО 4/16
14.04.2016. године
Устаничка бр.29
Београд

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
Одељење за ратне злочине

БЕОГРАД

На основу члана 43. став 2. тачка 5., члана 331. став 1. и члана 332. Законика о кривичном поступку и члана 3. и 4. став 1. Закона о организацији и надлежности државних органа у поступку за ратне злочине, сагласно одредби из члана 47. став 1. Закона о пружању међународне правне помоћи у кривичним стварима подижем

О П Т У Ж Н И Ц У

Против:

МАКСИМОВИЋ ДАЛИБОРА, са надимком „Дача“, рођен у месту [REDACTED], сада са пребивалиштем у [REDACTED] рођен [REDACTED], неосуђиван, за ово кривично дело непритваран,

Што је:

За време унутрашњег (немеђународног) оружаног сукоба на територији Босне и Херцеговине, који се водио у периоду од 1992. до 1995.године између оружаних формација на страни српског, бошњачког и хрватског народа, а за време оружаног сукоба на територији општине Братунац између Војске Републике Српске и Армије Босне и Херцеговине,

као припадник Војске Републике Српске, В.П. 7296 Милићи, кршећи правила међународног права из члана 3. став 1. тачка а) и ц) IV Женевске конвенције о заштити грађанских лица за време рата од 12.08.1949.године (која је ратификована Одлуком Народне скупштине ФНРЈ, „Сл.лист ФНРЈ“ бр. 24/50) и чл.4 ст.1 и ст.2 тач. а) и е) и чл.13 ст.2 и ст.3 Допунског протокола уз Женевске конвенције о заштити жртава немеђународних оружаних сукоба (Протокол II), вршио убиства, противзаконита затварања и силовања цивила бошњачке националности, тако што је:

1. Дана 09.05.1992.године, у послеподневним сатима, у месту Реповац, општина Братунац, обучен у маскирну униформу и наоружан аутоматском пушком, заједно са још неколико наоружаних непознатих припадника Војске Републике Српске, из групе заточених цивила бошњачке националности издвојили заточене цивиле Салкић Хусу, Салкић Незира и Салкић Омера и одвели иза паркираног камиона-шлепера, након чега су из непосредне близине из аутоматских пушака пуцали у њих и лишили их живота и док је Салкић Хусо још давао знаке живота пришао му и ножем преклао,
2. Истог дана, око 14 часова, у месту Глогова, заједно са непознатим неидентификованим припадником Војске Републике Српске, путничким возилом се кретали иза аутобуса предузећа „Вихор“ из Братунца, којим је управљао М.Ј, који је стао ради преузимања сведока „ВС3“ и њено троје деце, док је за њима ишао њен супруг Шаћировић Мујо у намери да уђе у аутобус, изненада изашао из путничког возила и из аутоматске пушке испалио рафал у правцу Шаћировић Мује који је на лицу места подлегао,
3. Истог дана, у месту Реповац, општина Братунац, заједно са непознатим припадником Војске Републике Српске, противзаконито затворили сведокиње „ВС1“ и „ВС2“, наредивши им да уђу у путничко возило и одвезли у шуму изнад Милића, где је силовао сведокињу „ВС1“, а потом држали у ропству претећи да ће их убити ако не буду поступале по његовим наређењима, па је тако сведокињу „ВС1“ одвео у своју кућу у месту Милићи

и закључао на спрату куће у једну собу и током ноћи улазио у собу и поново силовао, када ју је наредног дана 10.05.1992.године око 9 часова пустио да иде у правцу аутобуске станице Милићи,

- чиме је учинио кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из члана 142. став 1., у вези члана 22. КЗ СРЈ.

Стога

ПРЕДЛАЖЕМ

Да се пред Вишим судом – Одељењем за ратне злочине у Београду, као стварно и месно надлежном суду, одржи главни јавни претрес на који позвати:

1. Тужиоца за ратне злочине из Београда,
2. Окривљеног Максимовић Далибора из [REDACTED]
3. Браниоца окривљеног Максимовић Далибора, из реда адвоката кога сам окривљени изабере или пак буде постављен по службеној дужности,
4. Сведоке-оштећене;
5. Оштећене;
6. Сведока

**ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА
ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Бруно Векарић**